

regler for, hvorledes en udtræden af kloakfællesskabet kan finde sted, hvilket grundlag, der skal være tilvejebragt forud for en beslutning om ophævelse af tilslutningspligten, og hvilke økonomiske konsekvenser en sådan udtræden skal have.

Udvalget har anbefalet, at udtrådte ejendomme ligestilles med ejendomme, der ikke tidligere har været tilsluttet det kommunale rensesanlæg.

Udvalget har foreslået, at følgende procedure skal overholdes ved en hel eller delvis udtræden af kloakfællesskabet:

1. Tilladelse til alternativ bortskaffelse (typisk en amtslig udledningstilladelse) meddeles under forudsætning af:

- at tilladelse til alternativ bortskaffelse eller afledning er meddelt i overensstemmelse med regionplanens retningslinier for kvaliteten og anvendelsen af vandløb, søer og kystvande samt anvendelsen og beskyttelsen af grundvandet,
- at Vandmiljøplanens krav ikke tilsidesættes,
- at en ændret udledning ikke resulterer i, at den samlede spildevandsmængde renses dårligere end hidtil,
- at en udtræden af fællesskabet ikke medfører en omgåelse af forudsætningerne for Vandmiljøplanens krav.

2. Tilladelse til hel eller delvis udtræden af kloakfællesskabet meddeles af kommunalbestyrelsen under forudsætning af:

- at der er enighed herom mellem kommunalbestyrelsen og grundejeren,
- at kloakforsyningens samlede økonomi ikke forringes væsentligt,
- at kloakforsyningen fortsat kan fungere teknisk forsvarligt.

Lovforslagets hjemmel til miljøministeren til at fastsætte regler om hel eller delvis ophævelse af tilslutningsretten og -pligten skal bruges til at fastsætte nærmere regler om udtræden i tråd med udvalgets anbefalinger. De nærmere regler herom vil blive fastsat i bekendtgørelse nr. 310 af 25. april 1994 (spildevandsbekendtgørelsen) og en tilhørende vejledning.

En hel eller delvis ophævelse af tilslutningsretten og -pligten bør medføre en ændring i spildevandsplanen, så det af denne udtrykkeligt fremgår, hvilke ejendomme, der er tilsluttet den offentlige kloak, og i hvilket omfang de er tilsluttede, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32, stk. 1, og lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 2

I Betænkning om spildevandsafledning i det åbne land m.v. 1996, har spildevandsudvalget vurderet, at ca. 40% af ejendommene i det åbne land, svarende til

ca. 64.000 ejendomme, skal have etableret en forbedret spildevandsrensning. Det er vurderet, at ca. halvdelen af disse ejendomme vil kunne etablere nedslivningsanlæg, mens de øvrige ejendomme må etablere minirensesanlæg. De samlede anlægskomkostninger er beregnet til 2,2 mia. kr. på landsplan.

Påbud om forbedret rensning gives efter miljøbeskyttelseslovens § 30. Forudsætningen for at give et sådant påbud er, at spildevandsanlægget ikke fungerer miljømæssigt forsvarligt. Hvad der nærmere skal forstås ved miljømæssigt forsvarligt er fastlagt i administrativ praksis og domstolsafgørelser.

Miljøstyrelsen har ved skrivelse af 16. februar 1995 til Amtsrådsforeningen udmeldt hvilke forudsætninger, der efter Miljøstyrelsens opfattelse skal være opfyldt, ved meddelelse af et påbud om forbedret rensning i det åbne land. Disse forudsætninger er:

- at ejendommens afløbsforhold, herunder udledningssted skal være dokumenteret (normalt ved inspektion for at undgå uoverensstemmelse mellem de registrerede og de faktiske afløbsforhold),
- at ejendommen skal bidrage til en forurening af den omhandlede recipient, og
- at recipienten dokumenteret skal være forurennet i et omfang, der gør, at den vedtagne målsætning ikke er opfyldt.

Det er således ikke afgørende, om den enkelte ejendoms bidrag til forurening er stort eller lille, idet ingen ejendom har krav på en ret til at forurene i et eller andet omfang. Dog skal indgrebet være en forholdsmæssig passende reaktion, jf. proportionalitetsprincippet.

Der kan til påbuddets udstedelse eller efterkommelse ikke knyttes et krav om, at ejendommens bidrag til forureningen er dokumenteret gennem konkrete målinger eller analyser. Derimod anses det for afgørende, at forureningen er dokumenteret ved en bedømmelse af miljøkvaliteten og en vurdering i relation til den aktuelle målsætning.

Ifølge domstolspraksis er det forhold, at en ejendoms afløb faktisk forurener recipienten tilstrækkeligt grundlag for kommunen til at kræve spildevandet rensat. Der kan ikke kræves dokumentation for, at ejendommens afløb forurener væsentligt set i forhold til de andre ejendomme på egnen, idet en ejendom ikke har nogen ret til at forurene i et eller andet ubestemt, mindre omfang. Et generelt krav om spildevandsrensning af en vis mindste effektivitet er således sagligt begrundet og hjemlet i loven uden nærmere analyse af spildevandet.

En række kommuner har fremført, at de retlige formkrav har virket blokerende for indsatsen i det åbne land. Det har desuden været af betydning, at